

Med Hensyn til dette sidstnævnte Forslag bemærkes følgende:

Dr. phil. Arthur Christensen, der i de sidste 15 Aar som Privatdocent har holdt Forelæsninger paa Universitetet over persisk Sprog og Historie samt afholdt Øvelser i Nypersisk, i de senere Aar tillige over Pehlevi-Tekster, har i et til Ministeriet indkommet Andragende anholdt om, at der maa blive oprettet et ekstraordinært Professorat for ham i iransk Filologi. Detté Andragende har det filosofiske Fakultet ledsaget med sin varmeste Anbefaling, idet der til Støtte derfor i det væsentlige er anført følgende: Dr. Arthur Christensen er en baade herhjemme og i Udlandet højt anset Forsker, hvis Virksomhed Fakultetet har fulgt med den største Interesse. Man kan ikke noksom beundre den ægte videnskabelige Udholdenhed og Energi, hvormed Dr. Christensen, samtidig med, at han har maattet tjene sit Udkomme ved Arbejde af anden Art, har formaaet at gennemføre sine Studier og udsende det ene værdifulde Arbejde efter det andet, saa at hans Produktion nu ikke blot omfatter de forskelligste Sider af iransk Aandsliv, Historie, Kultur, Litteratur, Folkeminder og Religion, men ogsaa hele den sproglige Side af den iranske Filologi fra Oldtidsprog til Nutidsdialekter. Desuden er han trængt ind i Studiet af et af de vanskeligste Sprog, en europæisk Sprogforsker kan blive stillet overfor, nemlig det middelpersiske Sprog Pehlevi, hvis Betydning for hele den orientalske Videnskab ikke let kan sættes for højt. Ogsaa i Udlandet er den iranske Filologi Genstand for den omhyggeligste Pleje, og Fakultetet maa derfor anse det for i høj Grad ønskeligt, at en dansk Videnskabsmand af Dr. Christensens Rang knyttes til Universitetet ved et ekstraordinært Professorat, i hvilket den berømmelige Tradition, Universitetet paa dette Omraade har faaet efterladt af vore store Sprogforskere Rask og Westergaard, kan blive fortsat. Da det efter alt foreliggende ogsaa maa forekomme Ministeriet særdeles ønskeligt, at Dr. Christensen sættes i Stand til ved Oprettelsen af et ekstraordinært Professorat i fuldt Maal at udnytte sine fremragende videnskabelige Evner, saaledes at ogsaa Universitetet i videst muligt Omfang kan drage Nytte deraf, har man som anført paa nærværende Konto optaget Forslag om Bevilgelsen af 5 000 Kr. som Begyndelseslønning for Dr. Christensen som Professor extraordinarius ved Universitetet.

Til A. II. A. *Universitetet. 2. Udgift. h. 3. Til en Docent i islandsk Historie og Litteratur.* Kontoen er opført med den Docenten i Henhold til Lov af 22. April 1916 tilkommende Lønning af 4 800 Kr.

Til A. II. A. *Universitetet. 2. Udgift. h. 4. Til en Havstation for zoologiske og botaniske Studier.* Kontoen var paa Finansloven for 1918—19 opført med den ved Finanslovene for 1890—91 og 1891—92 givne ordinære Bevilling paa 1 800 Kr., jfr. Rigsdagstidenden for 1889—90, Tillæg B., Sp. 457—58 og for 1890—91, Tillæg A., Sp. 785—86.

I et af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, Konsistorium og Universitetets Kvæstor anbefalet Andragende har nu Professorerne Raunkiær, Ad. Jensen og Kolderup Rosenvinge anholdt om, at den paagældende Bevilling maa blive forhøjet med 1 700 Kr. til 3 500 Kr. aarlig. Det er i saa Henseende anført, at de til Havstationen henlagte Kursus, der tilsigter at give yngre naturhistoriske Studerende Adgang til Studium af Havets Dyr- og Planteliv, oprindelig var ordnede saaledes, at Studenterne og Lærerne havde frit Ophold paa den af Indenrigsministeriet oprettede biologiske Station til Fremme af Havfiskeriet, men at denne Ordning faa Aar efter Indførelsen af de paagældende Kursus maatte opgives, bl. a. fordi den biologiske Station ofte var udlagt paa Steder, hvor der ikke var gunstige Betingelser for de Studerendes Undersøgelser. Kursuset maatte derfor installeres i Land, og dette har medført forøgede Udgifter navnlig til Indkvartering og Baadleje. Som Følge heraf har Kursusets Varighed maattet indskrænkes saaledes, at der nu i hvert Fald kun kan arbejdes med to Hold paa ialt 6 Ugers Varighed i hver Sommer, medens man tidligere kunde have to Hold med 4 à 6 Ugers Varighed for hvert, og som oftest maa man endog nu nøjes med ialt 3—5 Uger i Sommerens Løb eller med kun at udsende et Hold Studenter. For Studenterne er det imidlertid af Vigtighed to Somre i Træk at kunne nyde godt af Undervisningen paa Havstationen, idet det sidste Kursus giver langt mere Udbytte end det første, men i det sidste Aar har det ikke været muligt at lade Studenterne deltage mere end én Gang, bl. a. ogsaa fordi Antallet af de Studerende er vokset. Der søges derfor nu om en Forøgelse af Bevillingen saaledes, at der i Almindelighed kan arbejdes med to Hold paa 3 Uger hvert og med 6 Deltagere hver